

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1895.

Treść: № 129. Rozporządzenie, dotyczące się należytości urzędników rządowych, dyurnistów i sług, Ministerstwu handlu podlegających, w razie wykonywania czynności urzędowych na obszarze gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia poza obrębem budynku urzędowego.

129.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 12. sierpnia 1895,

dotyczące się należytości urzędników rządowych, dyurnistów i sług, Ministerstwu handlu podlegających, w razie wykonywania czynności urzędowych na obszarze gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia poza obrębem budynku urzędowego.

§. 1.

Pod względem wymierzania należytości urzędników rządowych, dyurnistów i sług, Ministerstwu handlu podlegających, w razie wykonywania czynności urzędowych na obszarze gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia poza obrębem budynku urzędowego, stosowane być mają na przyszłość następujące postanowienia.

§. 2.

Okolicę każdego urzędu, znajdującego się na obszarze gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia, o ile okolica ta składa się z części obszaru rzeczonyj gminy, dzieli się na trzy strefy przez zatoczenie z każdego punktu, w którym znajduje się siedziba urzędu, dwóch kół współśrodkowych.

Pierwszą strefę stanowi przestrzeń zamknięta w mniejszym kole, którego promień ma 1800 m długości; drugą strefę ogranicza z jednej strony to mniejsze koło, z drugiej zaś większe, zatoczone promieniem o 7000 m; do trzeciej strefy należy obszar gminy wiedeńskiej rozciągający się poza obrębem tego drugiego koła.

§. 3.

Do stwierdzenia, w której strefie leży miejsce komisji, używa się planu uwierzytelnionego przez Biuro kursów pocztowych w Ministerstwie handlu. Jeżeli miejsce komisji leży na okręgu jednego z dwóch kół, zalicza się to miejsce do dalszej strefy.

§. 4.

Jeżeli miejsce komisji leży w pierwszej strefie, zwyczajnie żadne należytości nie mają być liczone.

Tylko w przypadkach nader pilnych, atoli również i wtedy jedynie w tym razie, jeżeli rzeczywiście jechano, może urzędnik rządowy domagać się jezdnej w wymiarze, który w §. 7 jest ustanowiony. Jednakże zwierzchnik urzędu winien potwierdzić wyraźnie, że sprawa była pilna i że rzeczywiście jechano.

§. 5.

Jeżeli miejsce komisji leży w drugiej strefie, urzędnikowi rządowemu należy się jezdne w wymiarze, który podaje §. 7. Jeżeli zaś czynność urzędowa zajmuje więcej niż pół dnia — atoli co do

tej okoliczności dołączyć należy wyraźne potwierdzenie zwierzchnika urzędu, można nadto policzyć całkowitą dyetę a według okoliczności wyżywne w kwocie dwa złote waluty austriackiej za dzień.

To wyżywne policzyć należy zamiast całkowitej dyety w tym razie, jeżeli urzędnik dla załatwienia pewnych czynności służbowych udawać się ma do tego samego miejsca komisji przez więcej niż trzy dni z rządu. Przegradzających niedziel i świąt, w których czynności urzędowe tego rodzaju nie bywają odprawowane, nie należy wliczać.

§. 6.

Jeżeli miejsce komisji leży w trzeciej strefie, urzędnikowi rządowemu należy się jezdne w wymiarze, który podaje §. 7 i całkowita dyeta.

§. 7.

Jeżeli do miejsca komisji można dostać się koleją żelazną, statkiem parowym lub tramwajem parowym, liczyć należy kwoty za taką jazdę zapłacone według przepisów na razie obowiązujących. Jeżeli zaś nie można użyć tych środków komunikacyjnych, wysłani na komisję urzędnicy VII. klasy stopnia służbowego i wyżsi mogą liczyć ceny jazdy fiakrem (parokonnym), urzędnicy XI. aż do VIII. włącznie klasy stopnia służbowego, ceny jazdy jednokonną aż do wysokości kwoty taryfowej.

Jeżeli i tych środków komunikacyjnych użyć nie można, urzędnicy mają prawo liczyć sobie całkowite należności pocztowe. O ile do oznaczonych przejazdów służbowych ustanowione jest ryczałtowe na powóz, takowe ma być i na przyszłość liczone.

Obliczając jezdne, trzeba mieć wzgląd na to, że podróże służbowe odbywać się powinny w sposób jak najmniej kosztowny, bez szkody dla celu podróży. Z tego powodu w danym razie stosować należy także postanowienia, dotyczące się odbywania podróży wspólnie. Wtedy jednak zamiast ryczałtowego na powóz przyjmować należy w rachunku taksy powozowe a względnie całkowite należności pocztowe.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza rozporządzenia z dnia 15. października 1894 (Dz. u. p. Nr. 204), którem dla obszaru gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia zmienione zostały postanowienia zawarte w §§. 3 i 4 rozporządzenia ministeryjnego z dnia 8. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 8) w przedmiocie należności funkcyjnych urzędów miar i wag za sprawdzanie miar i wag poza obrębem urzędów miar i wag, tudzież za pomoc techniczną przy rewizjach policyjnych.

W skutek rozporządzenia niniejszego nie ma także nastąpić żadna zmiana pod względem ryczałtowego na podróże przywiązane do pewnych stanowisk służbowych.

O ile pod względem należytości za jakieś szczególne czynności służbowe istnieją osobne postanowienia, takowe mają także nadal obowiązywać z zastosowaniem podziału na strefy ustanowionego w niniejszem rozporządzeniu.

§. 9.

Gdy dyurniści używani są do czynności służbowych poza obrębem budynku urzędowego na obszarze gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, wyżywne i jezdne, według prawideł ogólnych uzasadnione, ma im być płacone z odpowiednim zastosowaniem zasad przepisanych w powyższych paragrafach dla urzędników.

§. 10.

Jeżeli służy wykonywać mają czynności służbowe na obszarze gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia poza obrębem budynku urzędowego, stosowane być mają postanowienia ogólne o zatrudnianiu sług poza obrębem urzędu, z odpowiednim uwzględnieniem zasad szczególnych, w rozporządzeniu niniejszem zawartych.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

Böhm r. w.

Wittek r. w.